

om, at alle kunne få en overfaldsalarms, blot de følte sig truede.

Kl. 15.25

Det, der nu ligger i forbindelse med regeringens plan vedrørende vold i hjemmet, går jo på, at kvinder, der *har* været udsat for vold fra en tidligere samlever eller ægtefælle, og som er truet med på ny at blive udsat for vold, begået af den samme person, skal tilbydes en sådan alarm.

Jeg er glad for, at vi er enige om at give penge til, at det skal være muligt, så alle kan føle sig trygge, men det kræver altså, at man først *har* været udsat for vold. Alene det at føle sig truet er altså ikke nok til at få en overfaldsalarms, vil jeg gerne sige til hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Helge Adam Møller har endnu ikke besvaret mit spørgsmål om det kommunale problem, nemlig: Hvilken kommune er ansvarlig for den pågældende? Og jeg har spurgt to gange.

Så var der spørgsmålet om ressourcerne. Jeg sagde intet om, at vi ikke ønskede den her udvikling, som regeringen nu lægger op til. Det var udelukkende isoleret set en ressource Diskussion om ½ mia. kr. til en i vores øjne på nuværende tidspunkt dårligere straf, fordi man ikke samtidig går ind og siger: Hvis vi skal have folk ud og de ikke skal fortsætte deres kriminelle løbebane, skal vi have bedre straffe.

Det betyder, at man skal ind i den der svære diskussion, som Straffelovrådet nu sidder med, nemlig: Hvad skal vi så ikke straffe for? Den diskussion har regeringen ikke taget. Det var ikke en diskussion om, at man ikke skulle bruge ½ mia. kr. ekstra på det her område. Det var i forhold til den meget ubehagelige behandling, som fru Line Barfod fik, nemlig at hr. Helge Adam Møller bare snakkede om, at man fra regeringens side ville lempe skatterne. Jamen det er slet ikke det, det handler om. Regeringen agter at bruge ½ mia. kr., hvor vi så siger: Er det den rigtige måde at gøre det på?

Og så til sidst: Vil regeringen, når det nu er sådan, at regeringen rent faktisk ønsker at støtte forebyggelse, sikre, at kommunerne har råd til at lave den her forebyggelse, har råd til at sikre ordentlige boligsociale områder, således at det rent faktisk bliver prioriteret nu, hvor vi skal have økonomiforhandlingerne? For det er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Så fik vi en brandtale for det decentrale styre fra den konservative ordfører. Det er jo pudsigt at opleve, når man samtidig oplever, at regeringen vil bestemme, hvorvidt kommunerne skal udlancere og jo i øvrigt – med anknytning til fru Anne Baastrups spørgsmål – er meget strikse med hensyn til, hvad kommunerne i øvrigt må med deres økonomi.

Jeg kan forstå, at det er en meget målrettet og meget klar prioritering, denne regering står for, og derfor skal jeg bare spørge den konservative ordfører, om jeg så ikke kan få en begrundelse for, hvorfor lige nøjagtig Det Kriminalpræventive Råd står på listen over råd og nævn, som skal beskæres. Kan vi få en politisk begrundelse og eventuelt også få løftet sløret for, hvor meget der skal skæres? Og hvorfor skal det gå ud over beboerrådgiverne i denne her klare prioritering, når man kan se, at de faktisk har en ganske god kriminalpræventiv effekt og skaber meget trykthed derude?

Jeg synes ærlig talt, at hr. Helge Adam Møllers henvisning til det decentrale styre mest af alt lød, som om De Konservative ville smøge sig uden om sit ansvar.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det vil Det Konservative Folkeparti ikke. Vi smyger os ikke uden om noget ansvar. Vi tager ansvar for det, samtlige seks konservative ministre laver, vi tager ansvar for samtlige de 12 Venstreministre, vi tager ansvar for det, regeringen laver, både det gode og det, der er mindre sjovt. Sådan er det jo indimellem i politik: man må prioritere.

Det gælder også – og så er vi ovre i svaret til fru Anne Baastrup – spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne har råd til at lave de her forskellige forebyggende ting: Ja – og nu taler jeg som tidligere medlem af Næstved Byråd og viceborgmester gennem mange år – selvfølgelig har kommunerne råd. Men enhver kommune, rig som fattig – og de er alle sammen fattige, siger de – har brug for at prioritere. Det er der brug for, og så må man prioritere inden for det beløb, der er, hvis man ikke, som nogle partier vil, år efter år efter år og årti efter årti vil sætte skatten op hvert år. Det vil denne regering ikke, og det er der heldigvis mange kommuner der heller ikke vil – og så må man prioritere.